Tc122_5

Παν τα πουλάκια στη βοσκή
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι η λυγερή στη βρύση
πήγα κι εγώ κι ο μαύρος μου
πήγα κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρήκα την κόρη που ’πλενε
βρήκα την κόρη που ’πλενε σε μαρμαρένια γούρνα
την κρίνω και δεν μου ’κρινε
την κρίνω και δεν μου ’κρινε την μιλώ και δεν μου μιλεί.
Κόρη μ’ για βγάλε με νερό
κόρη μ’ για βγάλε με νερό την καλή σου μέρα να ’χεις
κι απάνω στο σαράντα δυο
κι απάνω στο σαράντα δυο τη βλέπω δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή
γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριαναστενάζεις.
Έχω τον άντρα μ’ στ’ ξενιτιά
έχω τον άντρα μ’ στ’ ξενιτιά και λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στους τρεις τον πάν’ τυχαίνω
θα πάω σ’ έρημο βουνό
θα πάω σ’ έρημο βουνό να κτίσω ένα μαναστήρι
και στο κελί θα σφαλιστώ
και στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω.
Κόρη μ’ γω είμαι άντρας σου
κόρη μ’ γω είμαι άντρας σου γω είμαι κι ο καλός σου.
Δείξε σημάδι την αυλή
δείξε σημάδι την αυλή και τότε να πιστέψω.
Έχεις μια ροδοσταφυλιά
έχεις μια ροδοσταφυλιά που κάν’ το κρασί μοσχάτο.
Ήσαν ξένος και πέρασες
ήσαν ξένος και πέρασες και την είδες από έξω
δείξε σημάδι του κορμί
δείξε σημάδι του κορμί και τότε να πιστέψω.
Στην δεξιά την πλάτη σου
στην δεξιά την πλάτη σου έχεις μια μαυροελιά.
Τότε συ είσαι άντρας μου
τότε συ είσαι άντρας μου συ ’σαι και καλός μου.